

Postoji i peta dimenzija, pored onih koje su čovjeku poznate. To dimenzija je neizmerna kao svemir i bezvremena kao večnost. To je prostor između svjetla i senke, nauke i snajvarja, prostor između ljudskih strahova i vihuca saznanja. To je dimenzija mašte. To je prostor koji zovemo - Zona Sumraka. - Rod Serling

The Twilight Zone

ZA MENE, MISTER IJA JE KAO MAGNET. SVAKI PUT
KAD NAIDEM NA MESTO NEPOZNATO, TO ME
PRIVUČE AKO STE U SOB I VIOTTE OTVORENA
VRATA, STEPENICE KOJE VODE DOLE I SVETLOST
KOJA SE UPRAVO ČA SI BICITE U ISKUSENJU DA
SIDETE DOLE. KADA VIOTTE SA MO DEO, TO DELUJE
IOS SNAŽNIE NEGO KADA VIOTTE CELINU CELINA
MOZ BDA BRUPE LOCI DUA, ALI, IZVAN TOG KONTEK-
STA, POKLONITELI PO PRIMAJU STRAHOVITU MOĆ
APSTRAKCIJE

Premijer abite teatra, 16. novembra 2011. TO MOZEDA POS TANE OPS ES IJA
- DEVID LING

redija: Nikola Zvizdic
dramu gija: Miral Rajic
poder: Filip Jovic
s cema: Ivo Tomic, Filip Jovic
m uzika: Srdan Loncar, Miran Jakovcovic
Foto: Jelen Janovic

svodnja: Ivo Tomic
Anastasia Maric
Miroslav Dakic
Nevrta Jovanovic
Nikola Vukobratovic
Nikola Tomovic

POSLEDNJI
ČOVEK
NA ZEMLJI

CRNA KOMEDIJA

Posebno vezano
Ljubomiru Radivojeviću
Ljubi za izradu scenografije
i za bezrezervnu
zveprisutnu pomoć u
svakom segmentu ove
predstave i Miralulu
Vladicu Mikiju za pomoć i
potpunu odgovornost u kreiranju
zvučne slike.

Ova predstava je inspirisana sledećim delima a na nekim mestima ih i direktno, vanjseno i nedvosmišleno citira Zoran Sumrak u epizodama: „The lonely“, „The private world of darkness“, „A world of his own“ i Roda Serlinga: Rabbit, Lost Highway, Mulholland drive, Inland Empire i Twin Peaks. Dejiada Linda, Muzička: Kamenik, delima Karla Gustava Junga.

Nice, Nice,
- Dunja Jockic

Zelim da saznam šta je san. Zato
onu prilazim kao tekstu koji mi nije
saovim jasan, recimo tekstu na
latinskom, grčkom ili sanskritu, gde
su mi neke reči nepoznate ili je tekst
rupatpun i jednostavno primerljivim
uobitajani metod koji bi svaki filolog
primenio u čitanju takvog teksta.
Moja ideja je da san ništa ne skriva,
vač mi ne razumemo njegov jezik.
Nijednom filologu ne bi ni na kraj
pameti bilo da neki tešak sanskritski
ili kineski zapis nešto skriva. Postoji
vaoma mudra misao u Talmudu koja
kaže da san predstavlja svoje vlas-
tito tumačenje. San je sam po sebi
celovit i ako verujete da postoji nešto
iza njega ili da nešto skriva, vi ga
zalogumo niste razumeli.

Nikada ne možemo imati predstavu
celovitosti, jer je naša svest suviše
uska - vidimo samo beskova postoj-
janja. To uvek izgleda kao da posma-
tramo kroz prozor tako da vidimo
samo određeni trenutak, a sve ostalo
je u tami - čega u tom momentu
nisamo svesni. Oblast nevesnog je
ogromna i uvek kontinuirana, dok je
oblast svesti ograničeno polje
kratkovažnih predstava.

Uvek nam se čini da smo sve istražili.
Ali, rikad nismo. Nastavljamo sa
otkrivanjem da smo mi i jedno i
druge i mnogo toga drugog, a
ponakad imamo zaprepašujuća
iskustva. To pokazuje da uvek postoji
dan naša ličnost koji ja još uvek
nasvestan, koji je još uvek u nasto-
janju. Mi smo nadovršani. Rastemo i
menjamo se. Buduća ličnost u koju
ćemo izrasti kroz koju godinu već je
prisutna, ali je još uvek u senci.

- Karl Justav Jung

Bitef
TEATAR

POSLEDNJI ČOVEK NA ZEMLJI

CRNA KOMEDIJA

režija: Nikola Zavišić

dramaturgija: Maja Pelević

pakiet: Dunja Jorić

scena i kostim: Filip Jevtić

muzika: Sonja Lončari i Nemanja Afimović

foto: Jelena Janković

izvođenje:

Anastasia Mandić

Maša Dakić

Nevena Jovanović

Nikola Vujović

Nikola Tomašević

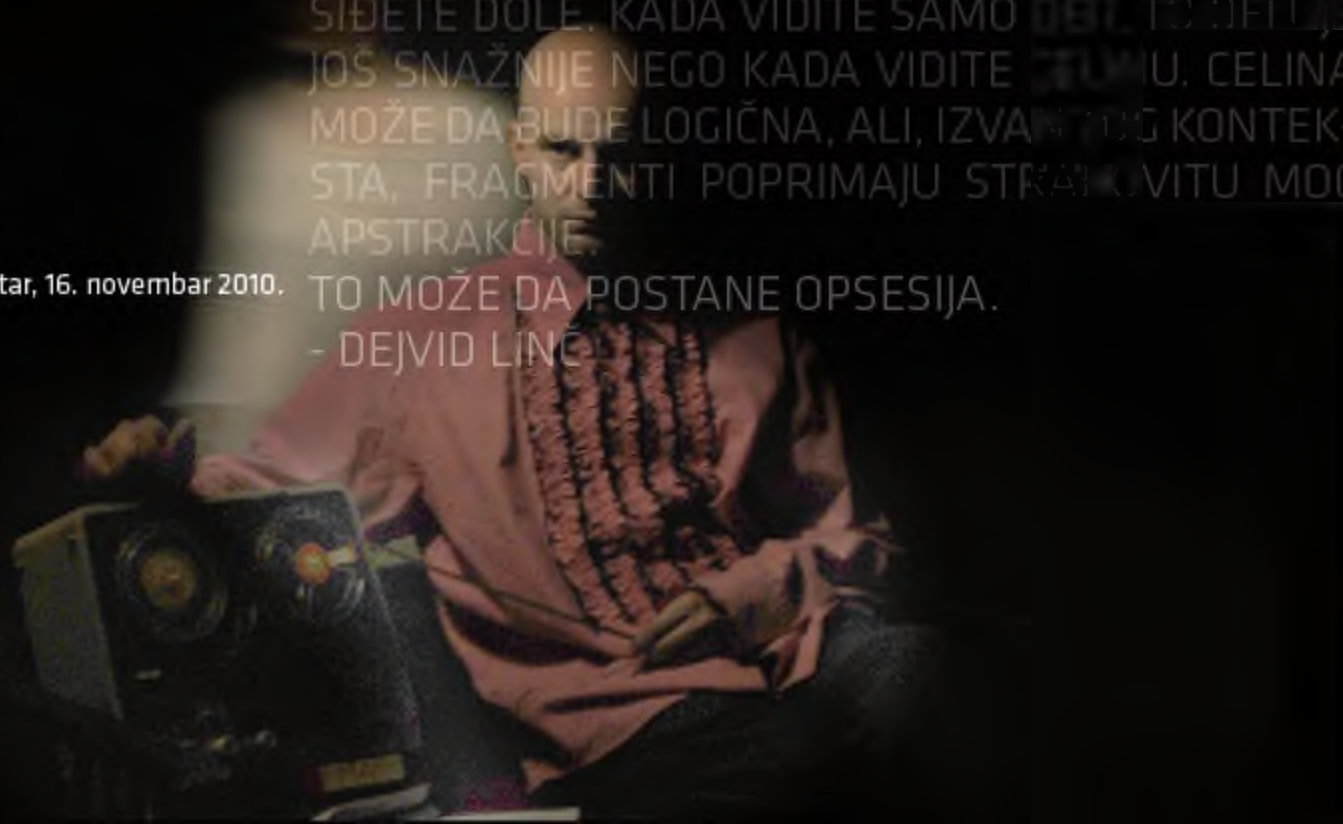
Premijera Bitef teatar, 16. novembar 2010.

ZA MENE MISTERIJA JE IAO NADNEI SVAKI PRIT
KAD NAJEM NA NEŠTO NEPOZNAO. TO ME
PRIVUDE. KAD STE U SOBI VIDITE OTVORENA
VRATA. STEPENICE KOJE VIDE DOLE I SVETLOŠĆU
KOA SE UPRAVO ČASTI. BITEF UPOKUSENJU SA
SIDETE DOLE. KADA VIDITE SAMO OBL. TO JE
JOŠ SNAŽNIJE NEGO KADA VIDITE STUMU. CELINA
MOŽE DA BUDE LOGIČNA, ALI, IZVAN TOG KONTEK-
STA, FRAGMENTI POPRIMAJU STRANOVITU MOĆ
APSTRAKCIJE.

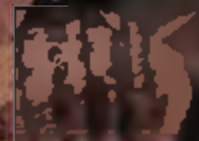
TO MOŽE DA POSTANE OPSESIJA.

- DEVID LINC

Eto sto i peti primerak je pred oči koje su čoveku poznate. To primerak je ne zmeina kao sverni i bezvremena kao
 velnost. To je prostor između sveta i senke, nauke i suverena, prostor između ljudskih strahova i njihova saznanja.
 To je primerak mašte. To je prostor koji zove se Zona Sumraka. — **Red Serling** —

Ova predstava je inspirisana sledećim delima a na nekim mestima ih i direktno, namerno i nedvosmisleno citira:
 Zonom Sumraka (epizode: „The lonely“, „The private world of darkness“, „A world of his own“) Roda Serlinga;
 Rabbits,
 Lost Highway, Mullholand drive, Inland Empire i Twin Peaks Dejvida Linča, Mirisima cimeta, delima Karla Gustava Junga.

Želim da saznam šta je san. Zato
 snu pišem kao tekstu koji mi nije
 sasvim jasan, recimo tekstu na
 japanskom, grčkom ili sanskritu, gde
 su mi neke reči nepoznate ili je tekst
 nepotpun. Jednostavno primenim
 uobližajeni metod koji bi svaki filolog
 primenio u slučaju takvog teksta.
 Moja rečja je na san je šta ne skriva
 već mi ne razumeo njegov jezik.
 Najednom, čudno, ne bliži na kraj
 gromotli bilo da neki tešak sanskritski
 ili kalnasti zapisi nešto skriva. Postoje
 delićima su ljudi mi saču. Talmi su ke a
 rečja da san predstavljaju sve e u as
 više razmatranje. San je samo po reči
 ceo i i ako verujete da postoji nešto
 izvanjeća. I da nešto skriva, vi ga
 zapravo niste razumeli.

Ova predstava je inspirisana sledećim delima a na nekim mestima ih i direktno, namerno i nedvosmisleno citira:
Zonom Sumraka (epizode: „The lonely“, „The private world of darkness“, „A world of his own“) Roda Serlinga; Rabbits, Lost Highway, Mullholand drive, Inland Empire i Twin Peaks Dejvida Linča, Mirisima cimeta, delima Karla Gustava Junga.

Posebno se zavaljujemo
Ljubomiru Radivojeviću
Ljubi za izradu scenografije
i za bezrezervnu
sveprisutnu pomoć u
svakom segmentu ove
predstave i Miroljubu
Vladiću Mikiju za pomoć i
požrtvovanost u kreiranju
zvučne slike.

Nice, Nice,
- Dunja Jocić

Nijednom filologu ne bi ni na kraj pameti bilo da neki težak sanskritski ili klinasti zapis nešto skriva. Postoji veoma mudra misao u Talmudu koja kaže da san predstavlja svoje vlastito tumačenje. San je sam po sebi celovit i ako verujete da postoji nešto iza njega ili da nešto skriva, vi ga zasigurno niste razumeli.

Nikada ne možemo imati predstavu celovitosti, jer je naša svest suviše uska – vidimo samo bleskove postojanja. To uvek izgleda kao da posmatramo kroz prorez tako da vidimo samo određeni trenutak, a sve ostalo je u tami – čega u tom momentu nismo svesni. Oblast nesvesnog je ogromna i uvek kontinuirana, dok je oblast svesti ograničeno polje kratkovečnih predstava.

Uvek nam se čini da smo sve istražili. Ali, nikad nismo. Nastavljamo sa otkrivanjem da smo mi i jedno i drugo i mnogo toga drugog, a ponekad imamo zaprepašujuća iskustva. To pokazuje da uvek postoji deo naše ličnosti koji je još uvek nesvestan, koji je još uvek u nastajanju. Mi smo nedovršeni. Rastemo i menjamo se. Buduća ličnost u koju ćemo izrasti kroz koju godinu već je prisutna, ali je još uvek u senci.

- Karl Justav Jung